

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **K.N.D.** , narozený ...
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky,
toho času pobytem ...
zastoupen advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským, sídlem
Šlejnická 1547/13, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-302/LE-BA04-HA10-2019 ze dne 9. 8. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému se přiznává odměna ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě dvou měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodnil tím, že je ve Vietnamu hodně zadlužený a věřitelé jej ohrožovali na životě. V ČR míní vydělat peníze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

na umoření dluhů. Na území ČR vstoupil nelegálně v lednu 2019. Žádost o mezinárodní ochranu podal se zájmem o legalizaci svého pobytu za účelem práce a ochrany před věřiteli v domovském státě. K okolnostem svého odchodu z Vietnamu žalobce uvedl, že podepsal smlouvu o půjčce. Dluh nebyl schopen splácet a věřitelé mu vyhrožovali únosem dcery a usmrcením. Žalobce se na vietnamskou policii obrátil jednou, ale pro její nečinnost již další výhrůžky nehlásil ani policii, ani žádné jiné instituce v zemi původu.

2. Žalovaný mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Žalobce totiž neuvedl skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné posoudit jeho strach z pronásledování jako odůvodněný či by bylo možné dospět k závěru o přímém nebezpečí vážné újmy. V případě obav z věřitelů měl žalobce možnost obránit se na vietnamské státní orgány. Pokud by mu tyto orgány a orgány jim nadřízené pomoc odepřely, zabýval by se žalovaný tvrzením žalobce o nebezpečí ze strany věřitelů blíže. Žalovaný vyšel z toho, že Vietnam je fungující stát, jehož správní aparát kontroluje celé státní území. Tento závěr opřel o informace Mezinárodní organizace pro migraci za rok 2018 a dále informace z vlastní svodky Ministerstva vnitra k 31. 5. 2019.
3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž nesouhlasil se závěrem žalovaného o schopnosti státních orgánů Vietnamu poskytnout žalobci účinnou ochranu před vážnou újmou ze strany třetích osob. V souvislosti s tím obsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 50/2008-62 ze dne 31. 10. 2008, aniž by jakkoliv jeho závěry propojil s okolnostmi svého případu. Zdůraznil údajně obecně známou zkorumpovanost a nefunkčnost vietnamských policejních složek, pro které nelze od žalobce požadovat, aby se na policii obracel s žádostí o pomoc. Pokud by se proti nezájmu vietnamských policistů bránil, útoky vůči jeho osobě by se pouze stupňovaly.
4. Žalovaný k žalobě sdělil, že jeho rozhodnutí odpovídá okolnostem případu a bylo dostatečně odůvodněno. O azylově relevantním důvodu by mohla být řeč tehdy, pokud by se žalobce na vyšší instance ve Vietnamu obrátil. Žalobce je však nijak nekontaktoval.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Jestliže se stěžovatel v případě návratu do země původu obával usmrcení ze strany jeho věřitelů jako soukromých osob, jsou tato tvrzení významná pro případné udělení doplňkové ochrany. Zjevně nemohou být rozhodující pro udělení azylu, protože důvod údajného pronásledování nelze podřadit pod žádný z důvodů vymezených v § 12 zákona o azylu (srov. např. usnesení NSS č. j. 5 Azs 333/2018-33 ze dne 14. 3. 2019, č. j. 9 Azs 66/2017-28 ze dne 8. 6. 2017). Byly tedy zcela zbytečné (prostorem) rozsáhlé úvahy napadeného rozhodnutí, zda je namístě udělit žalobci azyl.
7. Jde-li pak o hrozící újmu ze strany soukromých osob jako důvod pro udělení doplňkové ochrany, judikatura správních soudů je ustálena v tom, že je podstatné, zda v zemi původu existuje systém účinné ochrany před takovou újmou. Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu. Pokud však informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany (srov. usnesení NSS č. j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019).
8. V souzené věci žalobce svůj žalobní bod založil pouze na tom, že nesouhlasí se závěrem o tom, že mu ve Vietnamu mohla policie poskytnout účinnou ochranu, protože je obecně

známo, že tamní policie je zkorumpovaná „do morku kostí“ a účinné potírání kriminality je znemožněno.

9. Napadené rozhodnutí tedy žalobce nezpochybňoval z hlediska vad řízení a kvality podkladů, na nichž žalovaný své rozhodnutí založil, ale pouze pro nesprávnost výsledných skutkových zjištění. Tu spatřoval v tom, že je obecně známo, že ve Vietnamu „je to jinak“ než tvrdí žalovaný. K případným vadám řízení podle § 76 odst. 1 s. ř. s. by tak soud přihlédl pouze, pokud by bránily přezkumu v mezích takto formulovaného žalobního bodu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Azs 79/2009-84 ze dne 8. 3. 2011, č. 2288/2011 Sb. NSS).
10. Zpochybňoval-li žalobce skutková zjištění žalovaného výše uvedeným způsobem, bylo na něm, aby označil důkazy k prokázání toho, že skutkový stav je ve Vietnamu jiný [§ 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. To neučinil a z konstatování, že jde o „všeobecně známé informace“, lze usoudit, že žalobce má své tvrzení za notorietu.
11. Podle § 121 občanského soudního řádu ve spoj. s § 64 s. ř. s. není třeba dokazovat skutečnosti obecně známé. Jsou jimi takové skutečnosti, které jsou známé širšímu okruhu osob a o jejichž existenci se může každý ze spolehlivých zdrojů přesvědčit i bez zvláštních odborných znalostí. Není nutné, aby takovou skutečnost každý opravdu znal; podstatná je možnost kdykoliv se bez těžkostí o existenci takové skutečnosti přesvědčit.
12. Skutkové tvrzení žalobce o zkorumpovanosti a nefunkčnosti právního systému Vietnamu pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících vážnou újmu, ovšem není skuteností obecně známou ve výše uvedeném smyslu (výše cit. usnesení č. j. 9 Azs 66/2017-28 ostatně vychází z opačného skutkového závěru). Závěr o stavu ve Vietnamu proto není možno učinit bez dokazování provedeného v řízení před správním orgánem či soudem. Tvrzení žalobce tudíž není ničím jiným než předsudečným výrokem bez opory v důkazech. Za situace, kdy žalobce nesprávnost skutkových zjištění dovozoval pouze z údajné notoriety, která však notorietou není, zjevně nemohl zpochybnit skutkový závěr žalovaného. Přezkumu takto formulovaného žalobního bodu pak nebránila ani žádná vada řízení.
13. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
14. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému náleží podle § 35 odst. 10 s. ř. s. odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč. Tato částka se skládá z 3 100 Kč za doplnění žaloby jako jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, z 300 Kč za jeden režijní paušál a ze 714 Kč představujících 21 % DPH. Tato částka mu bude vyplacena z účtu soudu do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
15. Za účtovaný úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu soud odměnu nepřiznal, neboť je zásadně třeba, aby se po doručení usnesení o ustanovení zástupcem uskutečnila první porada s klientem (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 722/2000-35 ze dne 7. 6. 2002, č. 1024/2002 SJS, rozsudky NSS č. j. 4 Ads 306/2018 ze dne 6. 12. 2018, č. j. 8 Ads 271/2018-34 ze dne 25. 4. 2019 či usnesení ÚS sp. zn. IV. ÚS 22/19 ze dne 29. 1. 2019), ledaže je dán objektivní důvod, proč porada neproběhla (usnesení sp. zn. I. ÚS 1879/10 ze dne 1. 8. 2011). Poradu s klientem či důvody, proč porada neproběhla, ovšem

advokát soudu nedoložil

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. listopadu 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.

soudce